

VAN OVER DE IESSEL

juli 2015

met in disse editie:

- *'Leam ' deur Diny Groothalle*
- *' De Stoepe' deur Co Mateboer*
- *' Zweven' deur Diny Kloek*
- *' Ik heb mien ogen niet in de buuze' deur Henk Hooijer*
- *' Bewaeren brengt joe' van Femmie Woltman*

Colofon

•Joargaank 06, Nummer 03

•Uutgave: 1 juli 2015

•Deur: SchrieversBond Overiessel
Iesselacademie
Twentse Welle
Provincie Overiessel

Redactie:

- Henk Vos
- Riek van der Wulp
- Lo van der Wulp

Redactieadres: riekenlo@chello.nl (Riek en Lo van der Wulp)

Webpagina: Wim Holsappel

Lay-out: Diny Kloek en Alien Valk

Foto's: Riek van der Wulp, Marcel van der Wulp, Doortje Stam, John Stam,
of een bi-jdreage van de auteur

Volgende editie: 01-10-2015

Inhold

titel	schriever	bladzijde
Veurblad		1
Colofon		2
Inhold		3
Meuite weerd umme te wieten		4
Van de redactie	Henk Vos	5
Leam	Diny Groothalle	6
De Stoepe	Co Mateboer	7/8
Strip: Meneer Achterkamp	Kampman en Mollink	9
Eem beetje dom	Corry Overmars	10/11
Zweven	Diny Kloek	12
Dree Vassies	Mineke Mollink	13
Het doevennüst	Henk Vos	14
Ik heb mien ogen niet in de buuze	Henk Hooijer	15/16
Muggenjacht	Georg Frieman	17/18
150 woorden Zomerzothoid	Henk Hooijer	19
Bewaeren brengt joe	Femmie Woltman	20/21
Altied in beweging bliem	Fenny Martens	22
Suja suja kiendtie n	Giethoorn	23
Zwærte reegn	Riek van der Wulp	24/26

Meuite weerd umme te weten

Dit keer neks te melden!!!

Van de redactie...

Het is noar de tied van het joar gerekend koald.

Mar de spuln in de tune gruit toch geweldig goed.

Ik heb van een medetunman al een paar moalties hele mooie spinazie had.

Mien eigen spul komp ök mooi op.

As de bi-jdrage veur oonze digitale kraante 'Van over de Iesssel', ök zo vule en goed zul wezen dan kun wi-j nog wel eem veuruut. Mar jammer genög is dat niet zo. Het was wat krappies an wat er bin-èkoom is.

Wi-j en dan mut ik zeggen veural de mensen die het geschreemde opstelt, hebt er nog wel een kraantie van kun maken. Dus: bij deze heb ie nog wat liggen of wil ie nog wat produceern, opstuurn die zaken.

Wat er an lectuur en foto's in stiet is de muite toch wel weerd um te lezen en te bekieken.

Henk Hooyer hef de ogen niet in de buuze mar trapt toch weer in een internet vallegie.

Corry argert zich an zaken woar aandern soms ök met te maken hef en dat niet oardig vindt.

Diny Groothalle vindt op het karkhof wat rust.

Diny Kloek wil graag veur een poosie een vogel wezen.

Wie wat bewaart die hef wat. Femmie Woldman hef doar een mooi verhaaltie van èmaakt.

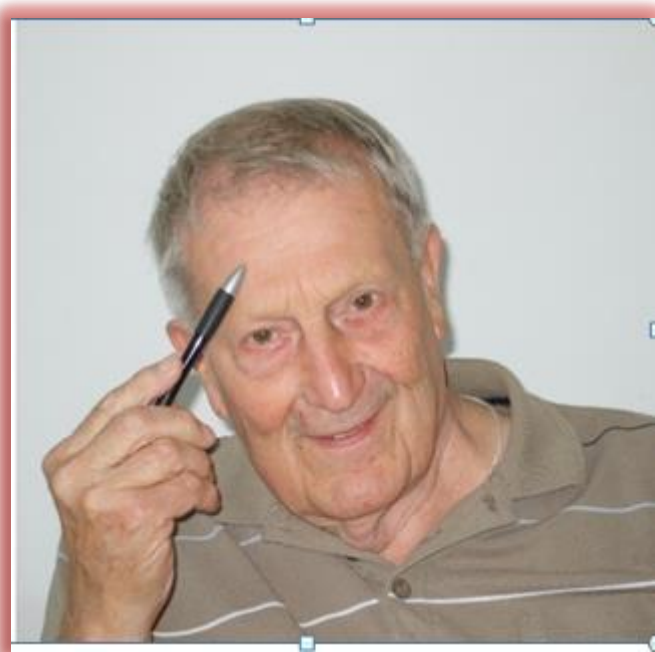
Fenny Martens hef Rika die te dikke was an het lopen zet en hef een cluppie op'èricht van Nordick Walking.

Et verhaal van Riek zorgt er veur da-j wat kippevel kriegt as ze over gaten een verhaaltie èschreem hef.

Zo metneem op vakaantie dit kraantie.

Veul plezier d'r met!

Henk Vos.

LEAM

Wat 'n leamtigheid op 't karkhof
ik keek en lustern noar 't tralat
getjilp van vogels in de beume
die broezen van het bloesblad

De krentenbussies stunn te juichen
de zonne gaf heur warme gloed
ik keek en lustern en verzetten
de ene noa de aandere voet

Was dit het paradijs op aarde
woar alles lich en leamtig is?
of keek ik noe te ver in 't vuurt'n
haaln toekomst deur geschiedenis?

't Was net 'n dreum doar op det karkhof
der was geen wanklank of gebrek
ik bleeve stoan bij miene oalders
en had een lang en goed gesprek

(tralat=vrolijk)

Diny Groothalle -Den Ham-

De stoepe

Et is oogzoemer, veertien daegn noa de langste dag. De zonne stroalt op de Top, woor et gröslaand vol leag en stet met spreisels, stoepn en mietn. De wiend waejt zeggies uut et zuud-oosten. Het is goed dreugnd weer en et is middegskoft. Achter een miete, in de skaduw, zittn een paer keerls en jonges. Zie zaegn niet vuule. Ze bin 't zat. De iele mörn bin ze druk ewest in de buuzn.

Vrachtn grüne buuzn kwamm van de lösstal en mossn op et laand egooid wörn. Dat was et werk van de jonges. Achterop de waegn em ze estoan en de ien noa de aandere bos links en rechts van de waegn egooid. Zie mossn op de kop terechtekoomm. De bossn wördn oe langer oe zwoorder en de jonges wördn natter en natter. De koppn van de bossn waarn kletsnat en et waeter leup soms uut de bos. Met een klets veuln ze in het grös. Doornoa bin ze espreid.

"Jonges, een alfuurtien skoft!" zee de veurman " et kan veur vanmörn skier lukkn."

Toen gongn ze te eetn. Ze em eur kærrebies epakt en een broodtrummgien der uut aelt .

"Eem achter de pet kiekn jonges," en toen attn ze met troage kaekn et brood op en drunkn der wat kolde thee uut de blauwe drinkskanne der achteran.

Eem laeter laagn de olstn plat op de rugge en trökkn de pet in de oogn.

Mer dat duurde niet zo lange toen zee de veurman: "Jonges, de skoft is umme Loatn wi-j mer weer beginn! Dat veld met spreisels mut vanmiddag an de stoepe. Zie em drie daegn eleegn en bin al mooi dreuge. As de jonges beginn te krabbn, dan kan de rest wel opbienn."

Eem laeter goan ze weer an de slag. De jonges em een lange stok epakt. An et einde zit een lange spieker van wel twintig centimeter en beginn de spreisels, die as waiers op de grond

laegn bi-j mekaere te trekkn, net zo lange, dat a-j de baand an weerskanten van de buuzn kunn zien.

De jonges werkn rap en zie em in een paer menuutn al een iel stukkien edoan. De keerls loopn der achter um op te bienn. Zie pakkn de baand vaste en trækkn de einden noar mekaere.

Met de linkeraand trækkn ze de bos van de grond en met de aandere nærm draejen ze de bos met de kop teegn de grond en met een paer körte stootn op de grond is de kop mooi egoal.

Dan loatn ze de bos op de grond valen en draejen de baand in mekaere en steekn die vaste.

Et is in een oognblek gebeurd. Dan de volgende bos. Het is zwoor werk en de rugge get noa een poosien wel steekn. Die mut et wel ontgeldn; dat mut ie. Zo wörn alle bossn op de laand of'ewerkt. As de bossn allemoale reidig in de baand op et grös laegn, goan ze eem wat drinkn en een oognblek uitbloazn. "Jonges, ek zie dat in et westn de lucht verærmd. Loatn wi-j ze rap an de stoepe zett'n." De jonges goan weer veurop en laegn vier bossn noast mekaere met de stært'n teegn mekaere. drie door boomop, doorop twie en as de leste door weer boom op get, dan leg de stoepe kloor umme ræchtop te zett'n. Dan mut ie ræchtop. Iene keerl ef al een lange baand van buuzn edraejt en slæt die over de stært'n van de stoepe. Zien moat kump derbi-j en pakt een einde van de baand. En saemn zetten ze de stoepe ræchtop. Met iene aand öldt de eerste man de baandeindn vaste en saemn zetten ze de bossn nor buutn tot een soort skoof. Dan trekt de eerste man de baand vaste en stek et einde onder de baand.

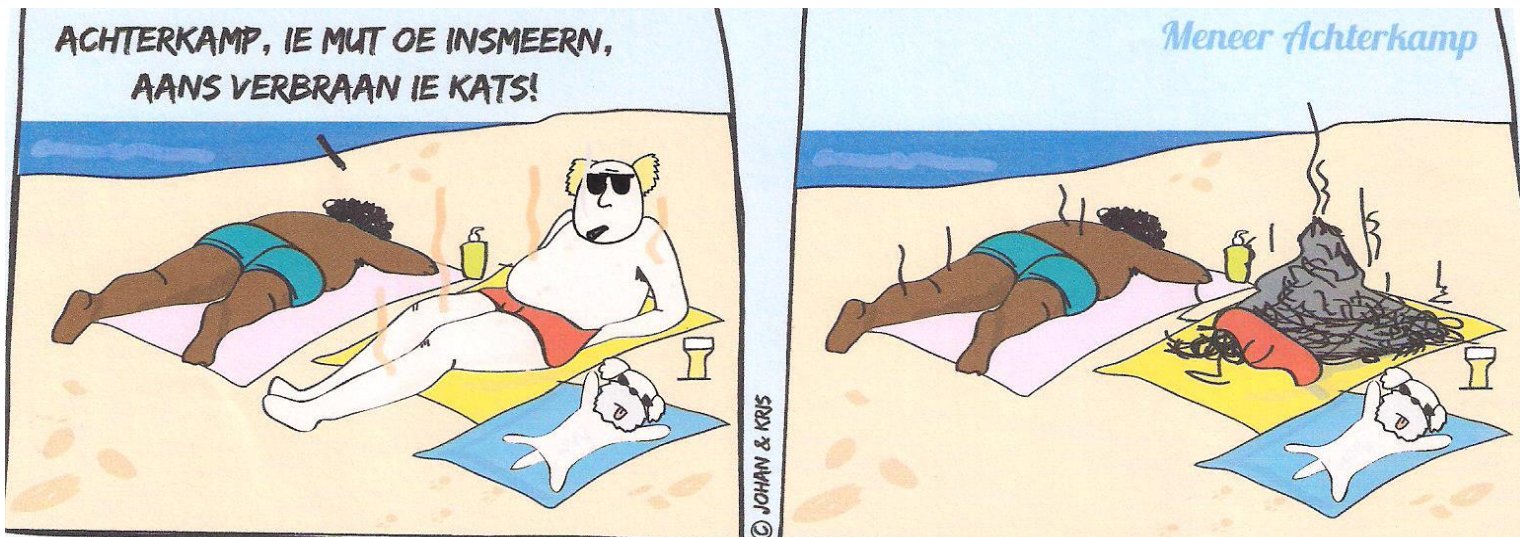
"Et is net een indianentente," zægt de iene jonge teegn de aandere, "strèkkies kunn wi-j d'r mooi inkroepn."

Mer veurlopig is het nog niet zoværre. Al die onderden bossn mun an stoepn ezet wörn . Zie werkn ærd deur, want er koom donkere koppn an de lucht. Er kan wel onweer uitkoom. De zonne is al weg. En as de leste stoepen stoen, bin de keerls bek'of. "Tjonge, jonge wat een gebænsel, wi-j em wel een oognblek rust verdient. Zie-j die lucht wel? Wi-j goan maer achter de miete eem uitrusten, dan zien wi-j wel."

Net zitt'n ze eem op de grond an de leikaante van de miete of een wiendvloage kump over et laand en zie zien overal de stoepn ummewaein. "Tjonge jonge, die mun strekkies weer opni-j in de bienn", zægt de veurman. Gelukkig is de buie allienig wiend en eem laeter skoont de lucht op. "Jonges," zegt de baas, "de umgewaejede stoepn eerst rechtop en dan goan wi-j nor uus, et kan vandaeg skier lukkn." Noa een klein alfuur stoen alle stoepn weer. Eem kiek'n ze terugge en dan pakkn ze de jassen en de kærrebies en biendn ze alles op de begaeziedraeger van de fies. Met stieve bienn stappn ze op. Nor uus.

Mörn is der weer een dag.

Co Mateboer -Genemuiden-

Een beetje dom? (Det zei Maxima ooit een keer.)

De leste moanden mårkt Jan det e wat dovig wordt. De mensen mun wel twie drie keer er-alen wat ze zeëng, want i-j verstoat et niet of niet goed en det kan wel ies misverstanden veroorzaken.

Doorumme belt e de dokter veur een ofsproake. I-j kreg de assistente an de telefoon. "Meneer," zeg ze, "wi-j maken een ofsproake veur oaver drie daang. Donderdag um allef neëng, skikt det?"

"Deerntien, al a'k gien tied, veur oe maak ik *altied* tied," antwoordt Jan eur.

"Maar," zegt ze, "ie mun wel eerst oordruppels bi-j de apotheek alen en drie keer daangs in beide oorns drie druppelties loaten vallen. Ik sture der gelieks een receppien en."

"Drie keer daangs mien oorns druppelen, woar is det dan veur?" vraagt Jan.

"De proppe die in oen oorns zit wordt dan zachter en wil der bèter uut," antwoordt ze.

"Proppe in mi-jn oorns, eb ik proppm in d' oorns? Ef iederiéne det? En oe weet *ie* det, a'j der niet iéns in-ekèken em?"

"Iederiéne die ier kump veur een ofsproake umme d' oorns uut te loaten spuiten mut dit doen, dit is standaard. Vemiddeg um vier ure kun de druppels op-aald wörn en begin dan mar gelieke te druppelen," is eur reactie.

Zogedoanig stoat Jan um vier ure bi-j de apotheek in de zake um zien recept op te alen. Vief minuutn later stoat e buten met de druppels en met tien euro minder in de pottemenee. Want wat kreëg e te euren? "Nee meneer disse druppels wörn niet vergoed deur de verzekering, die mu'j zelf betalen." Ie zoalen die lui toch, oe skeel betalen an verzekering en eëng risico en a'j wat neudig bin mu'j 't zelf betalen!"

Grammieterig fietst e op uus an en druppelt doar gelieks zien oorns, want i-j is plichtsgetrouw, al ef e niet et gevuul det et wat ellepm zal.

Donderssmorns precies op tied kump e bi-j de dokter. Die zeg gelieke: "*Ik* zal oen oorns ies mooi skone maken Jan, dan ku-j *straks* vaste weer bèter euren. Oal oen eufd mar een bettien skiéve en wil ie dit bàkkien onder oen oor oalen umme et water en de smeer op te vangen? Dan goa ik bezig met de spuite. Wi-j beginn met de rechterkante."

Gewillig döt Jan wat em evroagd wördt en oald et bàkkien onder zien oor.

As de dokter goat spuiten vlög et water en de troep bij Jan de nekke in.

"Dokter, ik worre zijkemat, is det bloéd?" röp Jan verskrikt.

"Nee eur, det is gien bloéd et is warm water," en de dokter begint te skateren. "Ie mun det bakkien ook onder et zelde oor oalen waar ik met bezig bin en niet an de andere kante, of dacht ie det die troep dwars deur oen eufd naar de andere kante zol gaan?"

Met een lach as een boer die koézepiene ef en een bettien skaamachtig döt Jan et bakkien naar de andere kante.

Een mense kan ook niet alles weten.

Corry Overmars -Hasselt-

Zweven

**Och wa-k veur eam mar 'n vogel;
kon ik mar zweven oaver 't laand,
alle drukte mar vergetten
stille zetten mien verstaand.**

**Och wa-k veur eam mar 'n vogel;
mien vleugels uutsloan, zörg'loos vriej,
ik zol de spölse wind dan vuulen
de hele luch alleen veur miej !**

**Och wa-k toch eam mar 'n vogel;
kon-k mar wieder um miej zeen,
miej neet zo blind staarn op het kleine
zörgelozer zol ik dan wean.**

**Och wa-k veur eam mar 'n vogel;
kon-k mar fluiten in de wind,
kon-k op zunnestroalen tokkeln
ik zol miej vuulen as 'n kind!**

**Och wa-k veur eam mar 'n vogel;
't is een dreum en wödt nooit woar,
a-k in gedachten vriej kan zweven
gif miej dat vleugels, earlijk woar !**

Diny Kloek -Hellendoorn-

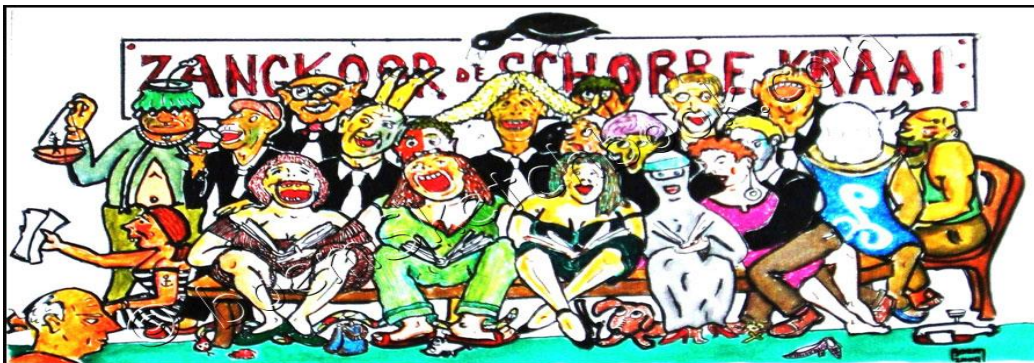

Dree vassies van Mineke Mollink.

D'r was eens 'n klean slötteltien, den passen op 'n hart
 en as dan 't harte lösgung, dan gung de boel pas echt van start.
 Dan stroomde liefde deur het lief, teminsten veur 'n minuut of vief!
 Joa heel apart! Ma op 'n keer haperde het harte, 't slötteltien pasten ok op 'n heel ander harte!
 Zeg zelf... Det is toch heel apart? 'n Cardioloog mos uitkomst geven. Hej plaatsten toen wat
 stents. En noa völle, völle umwegen, wödden de oorzaak ma verzwegen...
 Heel apart!

D'r was eens 'n homo, 'n echte homofiel, en a-j 'm goed bekeek'n,
 dan zag iej 'n goeie ziel! Hej zat gevangen in zien kaste en iederene zag dat den
 niet past'n. Toen zea zien vriend: Nem toch rap 't besluit en kom d'r uut!
 Hej wörden lid van 'n gemengd koor, 't was zien lust en leam'n
 Hej zung de longen uut zien lief ma vun de koorleden wel wat stief... ziej leken in
 hun eig'n kaste ebleem...

D'r was eens 'n harfststorm den weaiden deur 't bos en deur zien wilde krach
 raak'n 't oale hoalt lös. De luu waren bange veur dit natuurgeweld, ma wössen ok det
 't oale hoalt 't bos lange had 'ekweld. Noe kwam d'r lössigheid en plaats veur nieuwe
 plaenten en ziej zegt det noe de elfies in 't veurjoar doar komt daensen.

Het doevennüst

Juffrouw duif dacht: Wat heeft die doffer mooie veern.
Die wil ik onder et vliegen nog wel wat kunsies leern.
Niet allenig iets noar veurn en een klein stukkie noar boom,
nee, op een buitelande maniere komt wi-j dan op stoom.
Bint wi-j dan bi-j mien nüst, goat wi-j zitten op de raand,
smede wi-j een hechte butenechtelijke baand.
Komt doar dan iets moois uut voort,
dan hebt wi-j saam mar mooi è-scoort.
De doffer had gien arg in wat et doefie wou en dacht nou en,
zag wel heur mooie kroppe en de slanke vleugelpen.
Toen ze uitdagend hem veurbi-j vleug, is hij heur toch mar noa è-goan.
Samen hebt ze toen wat het doefie zo graag wilde doan.
Hebt in et nüst van 't doefie een gezin è-sticht,
samen doet ze veur heur kukenties nów heur dagelijkse plicht.
En as et oavend is dan zit ze saam weer op de raand
en warkt ze an een *echte* huwelijks baand.

Henk Vos -Hoogeveen-

Ik heb mien ogen niet in de buuze.

Ik heb mien ogen niet in de buuze. Maar ik heb ook weer gien ogen veur en achter in de kop. En eigenlijk zul dat wel mutten!

A’j de media macht geleuven, dan zit vandaag de dag iederiene achter oen geld an. Niet allent de belastingdienst. Nee echt mit man en macht probeert ze oe te ontdoen van oen zoer verdiende centen.

Ik wordt daor – mu’k eerlijk zeggen – knap nerveus van. En ikke niet allent, nee mien vrouwe hef daor nog veule meer last van. Maar die kek dan ook hiel wat meer dan mij naor programma’s as Kassa, Radar en Opgelicht.

Ik heb dat in het verleden ook wel edaone, maar daor bin ik veur mien gemoedsrust maar mit estopt. Ie kriegt a’j veule naor zo’k soort programma’s kiekt het gevuul da’j gien meinse meer kunt vertrouwen.

Maar umme dat mien vrouwe wel kek, blief ik toch vrij goed op de hoogte van de duistere praktijken die momenteel toe’epast wordt.

Veural internet biekt een Walhalla te wezen veur meinsen die het mit mijn en dijn niet zo nauw neemt. Steeds wordt er weer wat nijs bedacht umme op een wel hiel simpele maniere an een bulte geld te komen.

Ik heb ook al hiel wat berichies ontvangen die volgens mij niet helemaole of helemaole niet koosjer waren. Soms bint die berichies zo onneuzel dat onze katte (die ik niet iens hebbe) wel snapt dat dat gien zeuvere koffie is. De ofzenders die achter zokke berichten zit, bint waarschijnlijk mit hagel an ’t schieten. Meestal is het mis, maar het kan maar zo wezen da’j toch wel een keer wat raakt.

Maar zo nou en dan wordt er ook mit scharp escheuten.

Een hiel sympathiek en meer dan keurig mailtie in het Duuts van een notaris kantoor uut Zwitserland. Gericht an Her Hooijer.

Een kienderloze achterneve van Her Hooijer is in Zwitserlaand aoverleden en nou bint ze daor op zuuk naor de rechtmatige erfgenamen van dizze schatrieke excentriekeling.

Nou veule speurwark kwaamp onder andere de name van Her Hooijer boven taofel. En of die nou zo vriendelijk wil wezen umme wat nadere informatie op te sturen, zodat ze kunt zien dat ze het mit de goeie Her Hooijer van doen hadden. As alles klopte wussen tenminste waor het geld naor toe mus.

Nou dat hef Her Hooijer dus niet edaone. Want die was bange dat ze graag wollen weten waor ze geld het vandaon mussen halen.

Kiek en daor trappe wij dus niet in. Zo’n bericht giet linéa recta de digitale shredder in. Zo’n schot is ook nog wel te ontwieken.

Maar dan de volgende anslag.

Ik kregen een nieuwsbrief van een mij totaal onbekende instantie. Een hele pagina met volkomen oninteressante informatie. Nou daar maak ik geen probleem van. Gewoon verwijderen. Geen enkel punt. Maar de volgende dag heb ik alweer een brief van diezelfde instantie. Het lezen niet waard.

Een dag daarop weer iene.

Onderaan deze volstrekt nutteloze brief stond: “klik hier wanneer u geen nieuwsbrief meer wilt ontvangen”. En omdat dat precies het enige verstandige was wat in die brief stond, heb ik dat maar gedaan.

Mis, helemaal mis. Heb ik nooit moeten doen. Want daar ging het om. Dat van die eerste twee onzinnige brieven was maar veurspel.

Raak! Een voltreffer.

Nee, ik heb mijn ogen niet in de buuze, maar deze heb ik toch echt niet aan zien komen.

Henk Hooijer -Zwartsluis-

Net veurdat de copy van deze VODI noar de provider ging bereikte ons et droevige bericht dat Georg Frieman is overleden.

Eemn erveur ef Georg et volgende gedicht noar ons estuurd en wi-j as redactie willen et toch plaetsen. In ons volgende nummer brengen wi-j een Im Memoriam.

Muggenjacht

Ik lig in 't ber en kan nich sloopen.
 Ne mug jaankt stöarig um mienen kop.
 'k Houw van miej of, doch 't is vergefs
 en op het lest stoa-k dan meer op.
 As ik den jaankerd veenden kan
 sloa ik hem plat doar teggen de muur.
 Misschien da-k dàn wat sloopen kan.
 Al is het ook meer veur 'n paar uur.

'k Doo 't lecht an, doch woar is-e now.
 Ik zee hem neargens meer.
 Ah ja, doar zit-e; ik haal oet...
 Verduld, 't is mis, vot is-e weer.
 Ik loer in 't roond, ik zal hem kriegen
 en a-k hem heb dan, zo meteen,
 kan hee der wal op rekken dat
 zien volkshoes hee nooit weer zal zeen.

Pas noa lang zeuken zee-k dat kreng.
 Now koomp 't d'r opan dat ik hem vang.
 Ik pak ne kraant, ik mep, en dan
 zit der 'n rood vlekske op 't behang.
 Opgelucht stap ik in 't ber.
 Eandelijk kan ik sloopen goan.
 'k Hop echter dat ik voort nich weer
 veur nòg zo'n rotmug op mot stoan.

Georg Frieman -Enschede-

Et onderdruuftenig woorden verael...

Zomerzothed,

Nooit hef d'r ienige vorm van verslaving vat op mij kunnen kriegen. Mit allent maar meinsen zoas mij zul d'r gien verslavingskliniek kunnen bestaon.

Ik bin in dat soort dingen nogal stabiel he'k wel ies – en niet zonder trots – op'emarkt.

Saai, zul een aander zeggen.

Maar dat saaie dat stabiele is d'r nou of. Want ik mut tot mien grote schaande bekennen dat ik – en mit mij millioenen aandre wereldburgers - sinds dizze zomer behoerlijk verslaafd binne.

Verslaafd an Candy Crush Saga!

Veur diegene die niet wet wat dat is. Candy Crush Saga is een hiel simpel computerspelligie.

Het is misschien te kienderachtig veur woorden, maar bij dat spelligie bin'j mit sneupies an't speulen.

Ik was trouwens van te veuren ewaorschaowd, want het stund d'r bij “dit spel kan verslavend zijn.”

Niet veur mij dacht ik want daor bin ik ongeveulig veur dacht ik.

Nou, mooi niet dus!

Henk Hooijer -Zwartsluis-

Bewaeren brengt joe trôgge in de tied.

Bewaeren, alles bewaeren en op de duur giet alles bi'j 't olde papier of in de versnipperaar. Losse papieren, of in mappen bewaerd tussen de plastic hoesies zodat alles bi-j enaander bleef, kriegen een aandre bestemming. Vurt er mit.

De vraoge is er altied: Veur wie ef dit laeter, zeg maar over honderd jaor nog weerde? Veur wie? Er zulln altied wel meensen blieven die de historie niet kold lat en zich verhaelen laoten vertellen over, ja, weet niet oe veule tied eleden, die veur waor worden an-eneumen. Die boeken lezen over hoe et volk toen leefde mit alle eigenaordigheden en gewoonten. Wie skref die blef en wat op papier stiet, giet niet verleuren totdat...

Et is een tiedrovend waark om alles te lezen maar wel heel mooi en kan interessant wezen. En dan de taol, of et now Gieters is of Nederlands, taol veraandert altied weer.

In honderd jaor tied is er heel wat veraanderd en wie et boek van de Gieterse skriefster Annigje Maat ef elezen zal dit niet tegenspreken.

“Annigje Maat vertelt op uiterst eenvoudige wijze, in haar aardige gemoedelijke verteltrant, die zoo goed past bij het Giethoornse dialect.”

Een paer gegevens uut et boek:

Et is aarfst en de appels vallen. De kiender raepen de gevallen appels op. Van de boom plôkken mag volstrekt niet. Die gevölln appels bewaerden de kiender in de 'moeke.'

Wat is een 'moeke'?

An de kaante van het eui-jvak werd een nessie emeuken de z.g. 'moeke.' De appels werden erin elegd om te riepen. Het nessie werd of-edekt mit een toppie eui-j. Gien iene mog weten waor de 'moeke' van et kiend was. Et was een geheim plekkie.

In die de tied gaerden (oprapen) de kiender appels onder de boom, waor ook 'beeneroochies' mit roje wangies', bi-j waren en perdiezen (paradijsappel).

Scheemern.

'In tweeduuster ku-j mit een gerust geweten niks doen,' was een gezegde.

Et butenlocht nog te helder om de laampe an te steken en te donker om bi-j et daglocht b. v. sokken te stoppen. Dan werd er eschemerd. Rustig zitten en waachten tot de tied daor is om over te gaon in de aovund.

Et was bovendien ook veurdeliger om mit et ansteken van de petereulielaampe nog even te waachten. Et was de eerste verdienste want et spaerde petereulie uut.

Et gezegde, 'een vrouwenhaand en een peerdetaand staon nooit stille' werd tiedens et schemern geweld an-edaon maar dat was gien schaande.

Veule woorden, maar ook gezegden bin-n verleuren egaon, want wat werd er ezegd van iene die nogal wieselijk was en van het mooie niet genoeg kon kriegen:

'Die mog ook wel ies in de pannekoekenskottel em estaon'.

d.w.z. 'Die et olde niet eert is et ni-je niet weerd.'

De kolken zulln d'r nog wel ies naor beven. Ook een gezegde die uut de tied is en et betekend: Die zal loon naor waark kriegen. Bestemd an et adres van diegene die niet al te netties te waarke ging.

Wat eveniens uut de tied is, dat bin-n de boeren die de koen-n roepen: "Kuis!!! Kuis!!! Kuis!!! Now bin er ook maar weinig boeren bi'j ons in de buurte en de koen-n gaon ook niet allemaole meer et laand in.

Weerbericht: Dat waren de boeren in die tied niet neudig. De waarking in de locht vertelde alles.
'As de wiend deur 't noorden giet dan kon et d'aandre dag wel ies mooi weer worden.'
"De locht waarkt dus zorg er maar veur da-j op tied de punter an de wal em-m."
"Och, die donkere locht? Dat verteert wel weer. 't Is er de tied van 't jaor niet veur."

Volgens de heufdpersoon, Nelly Degenstein, was er niet zo veule wiend om te zeilen.

Hierop zegt Geert:

"Op de vlakke valt et altied mit om te zeilen. As 't midden in de zomer is dan zeil ie mit dezelve wiend lange zo hard niet as s'naojaors. Maar as 't kold is, dan is de locht veule dunner en dan mot 't wel fiks wi-jen om hard te zeilen."

Dizze wieze woorden deur een op en top Gieterse boer uut et jaor 1900 kunnen veur waarheid worden deur verteld en geloof now maar niet dat ze *'de vieve wat stomp hadden,'* dat ze onneuzel waren, nee, dat waren ze bi-j lange nao niet.

Wel verbaosd, zo Stiene zich verwonderd afvrag, hoe et kon bestaon dat:

Ie konden zitten : *'Op twee wielen, die vlak achter enaander zaten'.*

Het boek weergef een eenvoudige ofbeelding van zeden en gewoonten.

Tegenwoordig kan veule volk zich op gien ènkele meniere veurstellen hoe men toen leefde.

Femmie Woltman -Giethoorn-

Aaltied in beweging bliem

Rieka vun zichzölf te dikke,
doarumme deet ziej an de lijn.
Neet te völle earpels etten,
zoonder vet ziej vunt neet fijn.

Minder etten hölp heur ok neet.
De kilo's raakn ziej neet kwiet.
Diëtiste zea: 'Iej mut oew mear beweagen,'
waant honger liedn wol Rieka niet.

Heur vriendin den deet Nordic Walking
en det leek Rieka ok wea wat.
Doarum kochn ziej ok van diej stökke,
en zo gung ziej dan op pad.

Rieka leup noew alle aomde,
en zee vuuln heur spiern a wel.
Mar Rieka bleef vedan beweagn,
en ziej zat weer strak in 't vel.

De vrouwluu bie j heur uut de buurte
keek jeloers as ziej waandel'n gung.
Ziej woaln ok we net as Rieka,
ok zo strak wean en zo dun.

Mar op'n dag toew vreugn de buurvrouw:
'Rieka, wol iej oons det ok niet leern?
Wie j wilt gerne wat kilo's kwiet wun,
doot wie j Nordick Walking met oons veern.'

Noew zej in 't dorp veer vrouwleu loopm.
Achter mekaer loops ziej in de riej.
En door ziej noew veer slanke denn
en Rieka heurt er noew helemaal bie j.

Fenny Martens -Nijverdal-

Suja suja kiendtien...

Hansje Knippedollegie

die zaat sest an de diek.

Hi'j jekte op zien bollegie

en zien musse vól in 't siek.

Daor kwam een maegie an'elopen.

*"Leg Hansie, wil ie joen musse
oock verkopen?"*

*"Nee zusse, raore zusse,
wie verkocht er now zien musse?"*

-vertaeld in et Gieters-

Zwarte reegn

Iel oge in de lucht beweegt een druppeltien.

't Is nog zo klein daa-j bi-j lange noa 't nog niet met 't blote oge kunn zien, an'eneumn daa-j zelf in die oge lucht zolln weezn... 't Vælt niet noar beneedn... 't beweegt allienig maer.

Eempies laeter is 't niet meer zo iel, 't liekt te gruuin, te vervörmn. As de zonne begint te skienn glinstert 't niet, wat druppelties toch eign is. As de zonne op waeter skient, gef 't toch altied mooie kleurn, veural as d'r ook nog een bietien eulie mee emuuid is, maer dit druppeltien is zonder kleur, zonder vaste vörm, maer goandewæg wast 't an. Totdat 't noa een poze zien vol'eid ekreegn ef en 't um wat oastiger verplaetst... in verticale richtige... noar beneedn op ons an.

Aa-j now noar boovn zolln kiekn zo-j 't nog niet zien. Gien meinse wet ook dat 't d'r ankump... maer doorumme is 't d'r wel!

Ielemoale in mien ientien zit 'k in mien achtertuin. Man noar 't wærk, kienders noar skoele en ek fijn mien kraante leezn, vanmörn was 't d'r in alle drukte neks van ekoomn.

Aa-k net goed en wel verdiept bin in een artikel, deink 'k da-k de belle eure en met een spietig gezechte laeg 'k de kraante van mi'j of en lope deur uus èn noar de veurdeure woor as gieniene blek te weezn.

'k Aele op'elucht oasem, 't zal wel ærns aanders ewest ebbn, aa-j buutn zittn koomn alleraande geluudn op oe of. Now gauw noar buutn en værder leezn, de middug is toch al zo kört.

'k Loate mi'j weer in mien tuinstoel zakkn en wil de kraante pakkn, maer mien bewegenge stoekt en mien lechem verstieft. Middnin 't verael wat a-k an 't leezn bin zit een gat, dwærs deur alle blaedn van de kraante èn... een kogelrond gat,

't kon wel met een passer etrökkn weezn.

Metien get mi'j 't oor op de nærms rechtovereinde stoan en 't prekt in mien nække want 't gat gruuit, 't wördt groterder.

't Grös onder de kraante is al goed zichtber, maer ook dat grös löst op en ek zie de donkere grond deur 't gat èn.

Een onbestemde angst kump over mi-j en de griezels trækkn langs mien röggegrad.

Vrogger as kiend kneep 'k altied in mien nærm, as d'r wat gebeurde wa-k niet zo goed kon begriepn, umme te kiekn of 'k ook droomde. Ek onderdrukke de andrang umme mi-j weer te kniepn, maer 'k wiete umme de drommel wel da'k niet drome!

As de middellijn van de cirkel zo'n vuuftien doem is stopt 't en dwærs deur alles èn zie 'k een kulegien in de grond.

Zie zaegn altied daa'j in een paer tel een ieleboel kunn deinkn en 'k gleuve dat greeg.

Mien ærsns wærkn op topsneleid.

Oe kan dat now... e-k dat eerder mee'emaekt?

Vrogger as kiend zaatn wi'j met een braandglas in de zonne. Een verdreugd blad, een stukkien kraante, maer 't mooiste was een stukkien oorn van de aandvattn van oen fiесе of zo. Dan 't braandpunt prebeern te richtn, alles goed stille olln en dan noa een posien... een rooksliertien... een lecht gesniester en dan dat mooie ronde gaetien dat gruuide. Soms raer vervörmd aa'j oe braandglas niet goed stille ölln.

Maer dit... gien gesniester... gien skroeiraenties...!

Met een ruk skoef 'k de stoel noar achtern. Ek trække een lilukke baene deur 't grös, maer 'k märk 't niet.

Met veurzechtige aandn pak 'k de kraante an een puntien. Alle blaedn vaaln lös en now zie 'k wel vuuf grote gaetn.

Ek roeke ies... neks gien braanderigeid. Ek kieke ies goed, 't gat kon dr wel met een aekelig skærp messien uut'esneedn weezn.

'k Volle de kraante zo goed en zo kwoad as dat get weer op en met mien voetn prebeer 'k 't kulegien weer wat liek te kriegn.

'k Goa in de stoel zittn maer ontspänn bin 'k niet!

Mien oogn gliern noar boovn, noar de lucht die mooi blauw is met ier en door wat wolknslierties. Eevn laeter stoa 'k op, 'k eb gien ruste in 't gat, ek kan net zo goed wat in de tuin goan doen, mien man is gisteroamnd alverwege estopt en ef de skoffel stiewig in de grond esteukn. As ek 't now ofmaeke dan oeft i-j vanoamnd niet meer.

Met a-k de steel van de skoffel wil pakkn stoa 'k as an de grond enaegeld. De steel die toch al gauw zo'n ienmetervievnzeuvntig is, is now nog maer zo'n tachtig centimeter.

't Skuine aandvættien leg op de grond, d'r noast.

Zol de steel ebreukn weezn? Nee..., dan mossn d'r toch twie elftn lengn en dan aa-j toch splinters an 't olt?

Deze boovnkaante liekt wel politoerd zo glad kiek ie d'r op!

Wat angstig kiek 'k umme mi-j èn, wat gebeurd d'r toch? 't Is allemoale zo onverkloorber.

Weer kiek 'k noar boovn.

'k Eb wel ies van zoere reegn eurd en broeikaseffect en gaetn in de ozonloage.

'k Eb wel ies edacht, wi-j vergiftgn onszelf nog met al die troep die wi-j achterloatn, die rotzooi die de lucht wördt in'eslinderd. Maer deze verskienseln, door wiet 'k gien road mee...

Dan sjiapt 't mi'j opies weer deur de boek en met grote stappn loop 'k deur de tuin, op zuuk noar nog meer anwiezign.

't Zol wel een wonder weezn as 't allienig bi-j de kraante en de skoffelsteel ebleevn was.

Mien oogn registreern.

Gistern nog een ri-jgien van acht kroppn sloa, now nog zeuvn... en een gat.

De tuinbaanke opziet van 't uus..., ien groot gat in 't middn.

't Kiep'okke achter in de tuin, een cirkel in 't skuine dækkien en 'k telle oastig... gien twaelf... maer elf kiepn!

Dan slæt d'r een skærpe skrek deur mi-j èn.

A-k niet noar de veurdeure egoan was, wat zol d'r dan met mi-j gebeurd weezn? 'k Ad de kraante op de skoot en onwillekeurig kiekn mien oogn noar mien broene bienn.

Weer kiek 'k in de lucht...

As d'r kraantn, baankn en okkn etröffn wörn, kun d'r netuurlijk ook meinsn eraekt wörn...!

Een nog groterder angst beklemt mi-j.

'k Muut mien man belln, nee... de pliesie of de burgemeester. Alle meinsn muun dit wietn, zie muun eur beskærmn, wægkroepn of zo...

Een grote verantwoordelijkeid drukt op mi-j, ek wiete dit allemoale... ek eb 't ezien!

Maer eerst de kienders!

Met vlugge voetn draef 'k noar 't skuurtien en 'k griepe de fiese. Now eerst op skoele an en dan... dan zie 'k wel weer!

Iel oge in de lucht beweegt een druppeltien, miniscuul klein, niet met 't blote oge te zien.

't ef gien kleur, 't is zwært en dof.

Maer 't wördt groterder... en groterder... en groterder...!

Riek van der Wulp -Genemuiden-